

KATOLIŠKI GLAS

TAXE PERÇUE	GORIZIA	SETTIMANALE - REDAZIONE E AMMINISTRAZIONE: RIVA PIAZZUTTA, 18 34170 GORIZIA - TELEFONO 0481 - 533177 - DIRETTORE RESPONSABILE: MONS. MOČNIK FRANCESCO - REGISTR. TRIBUNALE DI GORIZIA N. 5 DEL 28 - 01 - 1949 - SPEDIZIONE IN ABBONAMENTO POSTALE - GRUPPO 11/70% AUTORIZZAZIONE DIREZIONE PROVINCIALE P.T. DI GORIZIA	UREDNIŠTVO IN UPRAVA:	Riva Piazzutta, 18 - 34170 GORIZIA - GORICA Tel. 0481 - 533177 - Telefax 533177 Poštni t/rn 11234499
TASSA RISCOSSA	ITALY		Poduredništvo: Vicolo delle Rose, 7 - 34135 Trieste - Trst - Tel. 040 - 414646	

Vera - krščanski temelji narodnosti

Lazarist profesor dr. Drago Ocvirk je preteklo poletje obiskal rojake v Kanadi ter imel zanje sv. mašo na Slovenski pri-
stavi. Med mašo jim je tudi spregovoril.
Iz tega njegovega govora prinašamo ne-
kaj misli. (Ured.)

VERA: VIR ŽIVLJENJA

Slovenski katoliki gledamo na narod-
no pripadnost z verskega vidika. Slovensko
dediščino in kulturo sprejemamo kot velik
božji dar. Zavedamo se, da bomo dajali
odgovor Bogu za to, kar smo s tem darom,
talentom, storili: ali smo ga zakopali ali
pomnožili. Na vse, tudi slovenstvo, gle-
damo v luči vere. To pomeni, da postav-
ljamo na prvo mesto Boga in povežemo
narodovo usodo z zvestobo Bogu.

Zgodovina nas dovolj jasno uči, da se
je naš narod ohranil čez tisoč let po za-
slugi vere. Ko so naši predniki sprejeli
krščanstvo, so vstopili v družbo evropskih
civiliziranih narodov. Bolj številna ljud-
stva, ki tedaj vere niso sprejela, so izgi-
nila. V veri je naše ljudstvo črpalo živ-
ljenjsko moč, iz vere je vzniknila slo-
venska pisana beseda in kultura. Vera je
naše ljudstvo navajala k slogi in medse-
bojni pomoči. Tako je bilo nekoč! Ali je
lahko danes drugače? Mislim, da ne!

KAJ JE VERA?

Današnje berilo govori o Abrahamu, ki
je oče vere. Kaj dela? Pogaja se z Bogom,
da bi rešil ljudi v Sodomi in Gomori, ki
jih sploh ne pozna. Zvestoba Bogu ga
spodbuja k skrbi za ljudi pa naj so dobri
ali slabi, pravični ali krivični. Vendar
verniki ne postavljajo v središče svojih in-
teresov sebe, ampak Boga in vse, kar
je ustvaril. Vernik se hoče obnašati kakor
Bog, ki »je dober tudi do nevaležnih in
hudobnih« (Lk 6,35). Kadar je Bog na
pravem mestu, tedaj se ljudje ravnamo
po Jezusovih besedah: »Kakor hočete, da
bi ljudje delali vam, tako delajte tudi
vi njim« (Lk 6, 31). Vernik, ki postavlja
vedno na prvo mesto Boga, postaja Bogu
podoban, se spreobrača in počasi spre-
minja sebičnost v dobrotljivost, se zave-
da, da skupno življenje gradi odpoved
sebi, uničuje pa sebičnost. To velja za
posameznika, družino, skupnost, narod
in človeštvo!

VZROKI RAZKROJA IN PROPADA

Ce ni na prvem mestu Bog, na to me-
sto postavljamo sami sebe in svoje inte-
rese, pa tudi Boga in vero hočemo vpreči
v naš voz.

Zdi se mi, da je sebičnost, ki je dejansko
zanikanje Boga in sočloveka še po-
sebej porazna za narod na treh področjih:
socialnem, političnem in kulturnem.

Socialno področje: Kadar postavlja člo-
vek na prvo mesto denar, blagostanje in
bogastvo, takrat pač vse podredi kopi-
čenju. Njegov življenjski cilj bo: imeti
vedno več. Ne bo se oziral na druge,
njegovo srce bo ostalo ledeno pred tistimi
ljudi. Kako naj narod skladno raste, če
ni osnovne socialne pravičnosti? Kako naj
nekdo, ki vse gleda skozi denar, še spo-
tuje narodno dediščino in kulturo, ko pa
tudi nekaj stane?

Drugo področje, na katerem poskuša
človek uveljaviti svojo voljo, svoj pogled,
svoj prav, je politično področje. Drugim
odreka pravico do besede in nastope v
javnosti. Njegov cilj je oblast in gospo-
dovanje nad drugimi. V tem najde sebič-
no zadovoljstvo in nasladi. Kadar je ob-
last kič vsega, se narodu slabo píše, ker
mu bo slej ali prej zagospodovala peščica
teroristov in diktatorjev. Kjer pa ni po-
litične svobode, tam tudi ni prihodnosti
za narod.

Tretje področje, kjer se šopiri človeška
sebičnost, sta ugodje in uživanje. Tej zad-
nji skušajmo podlegati največ ljudi. »Samo
da je nam dobro, kaj nas briga drugil«
Brezbržni smo do vsega, kar se dogaja
okrog nas, le da je nam ugodno in pri-
jetno. Nič nam ni mar za kulturno živ-
ljenje, pa tudi ne za narod. Kako težko
najti med takimi ljudmi prostovoljce, ki

Dr. Drago Ocvirk, profesor in urednik
Misijonarskih obzorij

bi kaj storili za slovensko kulturo, pri-
skočili na pomoč pri kakšni prireditvi!
Se več, ljudje, ki so si izbrali ugodje in
uživanje, so se odpovedali otrokom. Ka-
ko pa naj narod preživi, če ni otrok?

Iz tega sledi, da nobena oblika sebič-
nosti ni dober temelj za narodovo živ-
ljenje in prihodnost. Prav zato sem pre-
pričan, da je vera, ki je nasprotje sebič-
nosti, tista osnova, ki je primerna in po-
trebna še danes, da bomo Slovenci živeli.
Kako naj preživi narod, če hočejo njegovi
člani drug drugemu gospodovati ali drug
drugega izkoriščati? Kako naj obstane na-
rod, če smo drug do drugega brezbržni in
iščemo samo svoje ugodje?

Evangelij zahteva od nas, da prema-
gujemo sebičnost z ljubeznijo, zlo z do-
brim, preklinjanje z blagoslovom, obreko-
vanje z molitvijo (prim. Lk 6, 27-37). Ka-
kor Abraham, je tudi vernik »nenavaden«
človek: živi v tem svetu, obnaša pa se,
kakor da bi bil od drugega. V človeško
logiko vnaša božjo, v sebičnost ljubezen
do vseh, tudi sovražnikov. Zaradi tega
sem prepričan, da je vera edina prava
osnova za narodovo prihodnost. Zato je
prva dolžnost kristjana, ki ljubi svoj na-
rod, da pogloblja osebo v to in jo po-
sreduje drugim. Le tako se bo sam in
drugi z njim nesebično posvetili drugim
na vseh področjih narodovega življenja.

(Slovenska država, avgust 1989)

Kulturni jubilej Sv. gore

Ob 450-letnici Marijinih prikazovanj na
Sv. gori je primorska Cerkev obhajala ju-
bilej s številnimi verskimi in liturgičnimi
pobudami. Sedaj so se tem pobudam pri-
družili še kulturniki. Zgodovinsko društvo
za Severno Primorsko je namreč organi-
ziralo in izpeljalo skupaj s koprsko ško-
fijo, goriškim Inštitutom za versko in
socialno zgodovino ter drugimi ustanova-
mi znanstveni simpozij o Sv. gori. Vršil
se je v prostorih frančiškanskega samo-
stana v petek, 27. oktobra, ves dan. Sim-
pozij je vsestransko uspel, tako po šte-
vilu udeležencev (dopolodne in popoldne
okrog 150), kakor tudi z referati, ki so
bili prebrani: sedem dopoldne in sedem
popoldne. Vsi so bili ubrani na enotno
temo »Sv. gora«. Podoba svetogorske M.
B. in zgodovino božje poti ter svetišča
so orisali z raznih vidikov. Pomembno je
bilo tudi, da je bil simpozij prirejen »eku-

PO BENEŠKO V BAZILIKI SV. PETRA

Težko si je bilo misliti, da bomo v
središču katolištva, v baziliki svetega Petra
v Rimu čuli berilo iz Sv. pisma in pa
prošnje v našem domačem slovenskem na-
rečju. In vendar se je to zgodilo v
soboto, 21. oktobra, med sv. mašo. Da-
roval jo je nadškof msgr. Alfredo Battis-
ti. Z njim so somaševali škofje Brolo,
Pecile, Garlato in Peressin, prisostvovali
pa so parlamentarci naše pokrajine ter
najvišji politični predstavniki naše dežele
od predsednika Biasuttija do podboneške-
ga župana Romana Specogne.

MOLILI SMO ZA BENEČIJO

Pred več kot tisoč petsto romarji iz
videmske nadškofije smo v našem slo-
venskem jeziku molili za Benečijo, da bi
ohranila duhovno ter kulturno bogatijo,
ki jo je prejela od naših starih, in da bi
bila vedno zibelka življenja. In naš jezik,
ki se je pri maši v baziliki glasil poleg
italijanskega, furlanskega in nemškega, ni
nikogar motil, čeprav smo tiste dni bili
Benečani le peščica v furlanskem morju.
Zgodilo se je celo, da se je več kot kakšen
Furlan približal Slovincem, ki so brali
berilo in prošnje, jim stisnil roko in de-
jal: »Veseli sem videti, da so v vaših do-
linah še ljudje, ki so ponosni na svoj
jezik!«

Sv. maša v baziliki sv. Petra je bila
v okviru romanja videmske nadškofije,
ki ga je organiziral škofijski dnevnik La
vita cattolica ob priložnosti 40-letnice dru-
štva »Fogolar Furlan« v italijanskem glav-
nem mestu.

SV. OCE, OBIŠČITE FURLANJO

Nadškof Battisti je podobno kot v ba-
ziliki svetega Petra tudi pri avdenci
v dvorani papeža Pavla VI. sv. očetu razlo-
žil pomen tega romanja. Petnajst let po
hudem potresu, je dejal nadškof, je ma-
terialna obnova Furlanije končana, a se-
daj potrebujemo moralno obnovo, ki smo
jo začeli s škofijsko sinodo. Prišli smo
prosit vašo spodbudo in pomoč, pa tudi

mensko», to je s pomočjo sodelavcev Slo-
vencev ter Italijanov z obeh strani dr-
žavne meje. Tudi s tem je bilo potrjeno,
da umetne politične meje nas Primor-
cev ne smejo ločevati, ko nas je že na-
rava povezala in skupna zgodovina tudi.
Izkazalo se je le, da je bila italijanska
javnost o tej pobudi premalo obveščena.

Simpozij je vodil dr. Branko Marušič
ob pomoči drugih članov predsedstva, zla-
sti prof. Fr. Kralja.

Simpozij so pozdravili škof M. Piriš,
predsednik novogoriške skupščine Albert
Bevčič, novi gvardian Sv. gore p. Pavel
Krajnik v italijanski; potem še Mitja Zu-
pančič, profesor iz Ljubljane, Saša Vuga
v imenu Društva slovenskih pisateljev, Ja-
nez Vuk v imenu slovenske demokratske
zveze, ki je poudaril, da je to srečanje
možno prav zato, ker so se politične raz-
mere spremenile.

Obveze pa ni sprejel nobene. Povedal je
torej le lepe besede.

Kljub temu ne smemo obupati. V tem
upanju so uredniki »Doma« povabili na
razgovor demokrščanskega senatorja Pa-
ola Micolinija, ki je eden izmed članov
ožjega odbora za pripravo zaščitnega za-
kona za Slovence. Tudi on je mnenja, da
je potrebno čimprej priti do tega zaka-
na in sicer tudi za Slovence v videmski
pokrajini. Toda zakon mora biti takšen,
da bo lahko sprejet. Zaradi tega je pova-
bali tudi urednike »Doma«, naj pri tem
sodelujejo.

Romanje videmske nadškofije v Rim

G. Emil Cencig in dr. Marino Qualizza govorita s sv. očetom

da bi se vam zahvalili za solidarnost, ki
ste nam jo izkazali z apostolskim pismom
»Če hočete graditi mir, spoštujte manjši-
ne«. Kajti v naši deželi se srečujejo trije
narodi, ki še čakajo na zaščitni zakon s
strani italijanske vlade. Na koncu je nad-
škof povabil sv. očeta, naj pride v Furla-
nijo, saj je edina dežela v Italiji, ki je ni
še obiskal.

Janez Pavel II. je v svojem govoru z
veseljem podčrtal dejstvo, da različne na-
rodnostne skupine v Furlaniji živijo v
miru in medsebojnem spoštovanju, kar je
pogoj, da bi dosegli skupne pravice. Nato
je po svoji navadi stopil med ljudi, kjer
je srečal tudi nekatere Benečane in z njimi
spregovoril po slovensko. Msgr. Ma-
rino Qualizza, g. Emil Cencig, Gianpaolo
Goriup in Giorgio Banchig so ga povabili,
da ko pride v Furlanijo, naj obiše tudi
naše doline in svetišče na Stari gori.

SPREJEM NA KVIRINALU IN POSVET S POLITIKI

V programu nadškofijskega romanja sta
bili še dve pomembni točki. V petek, 20.
oktobra, je predsednik republike Fr. Cos-
siga sprejel na Kvirinalu delegacijo Fur-
lanov, v kateri so bili tudi štirje Bene-
čani. Proti večeru je bil v dvorani zavoda
»Augustinianum« posvet na temo »Furla-
nija, etnične skupnosti, Evropa«. Na tem
posvetu je spregovoril tudi predsednik
vlade Andreotti.

Navzoči politiki Mario Toros, Adriano
Biasutti, župan A. Scarano, predsednik
videmske pokrajine Tiziano Venier so iz-
razili željo, naj vlada spremeni svoj od-
nos do naše dežele, ki so ji v novem
finančnem zakonu odrezali 355 milijard,
in naj se v kratkem času sprejme zakon
o zaščiti slovenske narodne skupnosti in
o zaščiti jezikovnih skupnosti. O nujno-
sti zaščite Slovencev in Furlanov sta lepo
govorila tudi urednik tednika »La vita
cattolica« don Duilio Corgnani in Ulderico
Bernardi, profesor na univerzi v Benet-
kah. Andreotti je glede finančnega zakona
odgovoril, da je nujno potrebno zmanj-
šati že kritični državni deficit in da zato
morajo vsi doprinesiti kake žrtev. O manj-
šinah pa je priznal le, da je v današnjem
svetu »potrebno okrepiti posebnosti«.

S predsednikom Andreottijem sta imela
priložnost pogovoriti se na kratko urednik
»Doma« dr. Marino Qualizza in podpred-
sednik zadrage »Dom« Gianpaolo Goriup.
Povedala sta mu o problemih Benečije
in o potrebi zaščitnega zakona za našo
slovensko skupnost v Italiji.

Benečan

V Rimu nič novega

V Rimu so se v nedeljo, 29. oktobra,
vršile volitve v občinski svet. Ta je nam-
reč bil predčasno razpuščen tudi po krivi-
di socialistov. Vse stranke za te volitve
so napele vse sile in preplavile mesto s
plakati. Toda rodila se je miška. To se
pravi, da se v Rimu razmerje med stran-
kami ni bistveno spremenilo. KD je ohrani-
la svoje glasove in relativno večino,

PSI je rahlo porastel, PCI rahlo naza-
doval. Ostale stranke so v glavnem ohrani-
le svoje glasove. Zato res veliko kri-
čanja za prazen nič.

Nastalo pa je vprašanje, kdo bo župan.
Krščanski demokrati ga zahtevajo zase,
socialisti zase. Zato bo sedaj vrtiljak
okrog župana. Volilci so pa takih iger že
vedno bolj siti in je zato pri vsakih vo-
litvah vedno več vzdržanih. V Rimu že
20 %.

Sen. Dujany za slovensko šolo

Deželno tajništvo SSK je v preteklih
dnevh stopilo v stik z valdostanskim se-
natorjem Dujanjem, ki je član prora-
čunske komisije senata. Predstavilo mu je
zahteve slovenske manjšine v zvezi z vlad-
nimi finančnimi dokumenti, zlasti kar za-
deva postavko o skladu za potrebe kul-
turne dejavnosti Slovencev v Italiji in
Italijanov v Jugoslaviji; vlada misli na
prihodnje leto to postavko kar črtati.
Prav tako ga je opozoril na postavko o
kritju stroškov za tiskanje slovenskih uč-
benikov. (Primorski dnevnik je pa že ob-
javil vest, da je bila postavka zvišana na
205 milijonov lir).

Že pred dnevi pa je senator opravil še
dve dejavnosti v korist slovenske šole. Na
prosvetnega ministra je naslovil parla-
mentarno vprašanje glede štipendij za
slovenske šolnike, ki se izpopolnjujejo v
Ljubljani. Tudi v tem šolskem letu je
bilo določenih 8 šolnikov, kot to predvi-
dejava mednarodni sporazumi med Italijo
in Jugoslavijo. Uradi ministrstva pa niso
izpeljali postopka za oprostitev teh šol-
nikov od rednega pouka. Tako je nastal
nered na šolah, ki bi jih morali začasno
zapustiti, sami pa ne morejo obiskovati
predavanj na ljubljanski univerzi, ki so
se začela ob začetku oktobra.

Na predlog Sindikata slovenske šole pa
je valdostanski senator predložil dva po-
pravka k zakonskemu osnutku o reformi
osnovne šole, da bi upoštevala potrebe
slovenske stvarnosti.

O teh problemih je med drugim raz-
pravljalo deželno tajništvo Slovenske skup-
nosti, ki je zasedalo v Nabrežini na 35-
letnico povratka italijanske uprave v Trst,
26. oktobra. Na seji je SSK poudarila, da
Italija ni izpolnila svojih obvez do slo-
venske manjšine, na kar je treba opozoriti
tudi ministrskega predsednika G. Andreot-
tija ob bližnjem obisku v Trstu. Deželno
tajništvo pa je pozdravilo uveljavljanje
novega zakonika o kazenskem postopku,
ki tudi Slovincem omogoča rabo materin-
ščine pred kazenskimi preiskovalnimi in
sodnimi organi ter v stikih z njimi.

Novi blaženi

Preteklo nedeljo, 22. oktobra, je sv. oče
proglasil devet novih blaženih. Eden je
Italijan, Timoteo Giancardo, pavlinec, ena
je franoska redovnica Maria Deluil Mar-
tiny, ki jo je umoril neki samostanski
vratar leta 1884; sedem je tajskega mučen-
cev iz leta 1940.

Po poteh apostola Pavla

4

POT V IKONIJ

Z veseljem smo nadaljevali pot, ker smo zvedeli, da bomo lahko ta dan, prvič na potovanju, opravili sv. mašo v katoliški cerkvi v Ikoniju, danes Konya. Potovali smo skozi obdelano pokrajino, kjer smo videli sončnice, buče, papriko in požeta polja. Dreves skoro ni bilo, bili smo še vedno na 1200 m nadmorske višine. Potovanje je bilo prijetno, ker smo marsikaj zanimivega zvedeli iz bizantinske zgodovine, cerkvenih očetov in misijonskega delovanja apostola Pavla. O tem nam je govoril duhovni voditelj, medtem ko se je turški vodič omejil na razlago arheoloških spomenikov in mošej (muslimanske molilnice).

Že v rimskem in bizantinskem času je mesto Ikonij slovelo po žitu in sadju ter trgovinskih vezeh z Mezopotamijo in Vzhodom. Zato je bila tudi tu bogata judovska diaspora. Apostol Pavel in Barnaba sta sem prišla prvič 47. leta, toda takrat sta morala bežati zaradi judovskega nasčuvanja. Bežala sta v 38 km oddaljeno Listro, kjer je apostol Pavel dobil zvestega spremljevalca in sodelavca Timoteja. Drugič je obiskal Ikonij leta 50 in pridobil zvesto učenko Teklo. Vsekakor se je krščanstvo utrjalo zaradi grških spreobrnjenecv, nekaj je bilo tudi judovskih. Ne popolni seznam škofov sega v sedmo stoletje. Nato se je začel propad mesta zaradi selžudskih vdorov in pozneje turške zasedbe.

Ne daleč od hotela, kjer smo se ustavili, je edina katoliška cerkev v oskrbi dveh redovnic Malih Jezusovih sester. Pri sv. daritvi smo se spomnili pokojnega g. J. Juraka. Redovnici živita od miloščine in kar pridelata na vrtu; zanj skrbi tudi katoliški nadškof iz Smirne. Prepovedano jima je vsako delovanje izven cerkve. Konya je tudi univerzitetno mesto, študentje radi prihajajo na pogovor z redovnicama. Mesto je znano po veličastni mošiji in mavzoleju imenovani po muslimanskem dervišu Mevlana. Ta je živel v 13. stoletju in je uvedel muslimansko sekto plesočih menihov. Teh pa danes ni več. V mestu so še drugi spomeniki iz muslimanske zgodovine.

V petek, 28. julija, smo pred odhodom iz Konye opravili sv. daritev ponovno v katoliški cerkvi. Redovnici sta nam dali tudi hostije, da bomo lahko med potjo maševali. O izgubljeni potovalki nismo še ničesar slišali. Dobri sopotniki so velikodušno priskočili na pomoč obubožanemu romarju.

V POKRAJINO APOKALIPTIČNIH CERKVA

Še predpoldne smo obiskali izkopenine nekdanj slovečega in bogatega mesta Antiohijske Pizidijske, kjer je imel apostol Pavel sloviti govor (Apd 13, 16-42). Mesto je ležalo na pobočju hriba in se razprostiralo še na druga bližnja pobočja. Večinoma je še neodkopano, danes vidimo le razvaline Apolonovega svetišča in deloma ostanke neke bizantinske cerkve.

Vozili smo se skozi pokrajino, deloma poraščeno z iglavci in listnatim drevjem, in prispeli proti večeru, ko nas je zajela poletna nevihta, v Pamukkale, nekdanji Hierapolis ali Gerapolis. Mesto je znano po okamenelih slapovih ali kot imenujejo Turki Pamukkale, tj. Bombažev grad, zaradi okamenelih slapov, ki imajo obliko večnadstropnega belega gradu. Te smo obiskali jutraj, v soboto, 29. julija.

Nad temi slapovi, po katerih se še pretaaka tolpa voda, se dviga na vzpetini nekdanji Hierapolis ali Sveto mesto. Posvečeno je bilo poganski boginji Veliki Materi Kibeli ali Cibeli. Videli smo izkopenine nekdanjega pokopališča, tj. nekropole in dobro ohranjeno rimsko gledališče Septima Severa (2. stoletje po Kr.) ter svetišče Kibele. Ne daleč stran pa smo videli tudi izkopenine bizantinske cerkve, verjetno iz 5. stoletja, Martirion sv. Filipa, kjer naj bi pretrpel mučeništvo leta 87 po Kr. sv. Filip, eden izmed prvih diaconov kot jih omenjajo Apostolska dela (Apd 6,5).

Kršćanstvo je tu oznanjal tudi apostol Pavel, največ zaslug pa je imel njegov učenec Epafra iz bližnjih Kolos. Pohvalo lahko beremo v Pismu Kološanom (Kol 4,12...). V tem mestu je živel tudi sloviti škof Papia (leta 130), ki nam je zapustil seznam škofov in duhovnikov, ki so delovali v maloazijskih mestih. Proti koncu 2. stoletja je tu živel tudi škof Abercij kot priča nagrobni spomenik, ki so ga odkrili 1883.

Pot smo nadaljevali mimo nekdanjih Kolos, nekdanj cvetoče mesto, kjer so oznanjali evangelij poleg apostola Pavla še

Tihik, Epafra in Onezim (Kol 4, 7; Kol. 1,8) ter frigijske Laodiceje, ki jo omenja apostol Pavel v Pismu Kološanom. Obe mesti je skoro do tal porušil potres leta 60 po Kr.

Od Hierapolisa oz. Pamukkale dalje se je pred nami začela odpirati dolina reke Menderes. Ta pokrajina je bogata zaradi oljk, bombaža, trt, fig in sredozemskega sadja. To je dežela tudi nekdanjih apokaliptičnih cerkv, ki jih tako imenujemo, ker jih omenja apostol Janez v Razodetju oz. Apokalipsi. Te nekdanje cerkvene občine in škofije so bile: Efez, Smirne, Pergamon, Tiatira, Sarde, Filadelfija in Laodiceja. Danes je katoliški škof samo v obnovljeni škofiji Smirne ali Izmir. Grški pravoslavni škofovi ni več, ker so se morali umakniti zaradi turškega preganjanja v prejšnjih stoletjih. Pravoslavna hierarhija ima sedež v Instanbulu, nekdanjem Carigradu ali Konstantinopolisu. Na sedanjem turškem ozemlju, nekdanji Mali Aziji, je pravoslavni škof samo v Canakale ob Dardanelski ožini.

V Razodetju apostol Janez vzpodbuja omenjene cerkvene občine k spreobrnjenju in poboljšanju ter zglednemu krščanskemu življenju, ker v nasprotnem primeru jim napoveduje žalosten konec in propad. Vera je bila v varnosti predvsem zaradi bogastva in lahkega življenja.

Naš obubožani sopotnik je izvedel, da so njegovo potovalko končno našli in da jo bo dobil čimprej. V resnici jo je našel v Istanbulu.

(Prihodnjič dalje)

Bolje je zatekati se h Gospodu — kakor zaupati v človeka. (Ps. 117)

Predavanja o slovenski kulturi v knjigi

Pred tremi leti (oktober-november 1986) je Institut za družbeno in versko zgodovino v Gorici priredil vrsto predavanj o »Slovenski kulturi na Primorskem«. Slo je za šest predavanj slovenskih strokovnjakov, ki so v strnjem pregledu orisali kulturno ustvarjalnost nas Slovencev na nekdanjem Primorskem od začetkov do sodobnosti. Predavanja so imela namen italijansko in furlansko javnost seznaniti s kulturno ustvarjalnostjo nas primorskih Slovencev (Vključeni so vsaj deloma tudi Tržačani, ki pod staro Avstrijo niso bili del Primorske). Sodelovali so: Alojz Rebula z referatom »Slovenska kultura od začetkov do 18. stoletja«; Branko Marušič »Kultura Slovencev na Primorskem v 19. stoletju«; Lojzka Bratuž »Slovensko 20. stoletje«.

Ta tri predavanja obravnavajo predvsem našo pisano besedo, to je naše primorske pesnike in pisatelje, zgodovinarje in podobne.

Naslednji trije referati pa so posvečeni predvsem likovni ustvarjalnosti in njihovim umetninam: slikarji, kiparji, rezbarji. Emilijan Cevc je obdelal srednjeveško umetnost, Borut Uršič »Umetnost na Gorškem v 18. in 19. stoletju«, Milko Renner pa sodobno umetnost oz. 20. stoletje, ki je najbolj bogato. Segajo do Toneta Kralja, Fr. Goršeta, Spacala, Černigoja.

Kot rečeno, predavanja niso imela strokovnega namena, temveč seznaniti naše sosede z našo kulturno ustvarjalnostjo. Iz referatov je razvidno, da ta ni bila ne skromna ne maloštevilna, zlasti od 19. stoletja dalje, to je od našega narodnega prebujenja.

Omenjena predavanja so končno izšla v knjigi, ki jo je izdala gorška pokrajinska uprava, uredil pa prof. M. Renner. Knjiga je lepo opremljena. Najprej presneti platnica: v barvah je ponatisnjen zemljevid Primorske, kakor ga je izdelal Peter Kozler in je bil natisnjen na Dunaju leta 1853. V knjigi je tudi 34 reprodukcij raznih umetnin, nekaj v barvah. Dodana je najprej spremna beseda pokrajinskega predsednika Gian Franca

DUHOVNA MISEL:

»Zahej, hitro splezaj dol, danes moram namreč ostati v tvoji hiši.« (Lk 19,5)

Množica ne more razumeti.

Začeli so godrnjati nad Jezusom: »Ustavi se je pri grešnem človeku!« (Lk 19,7) Pozabili so, da duh veje, kjer, kadar in kakor on hoče; da Gospodova pota niso naša pota.

Tudi Zaheja preseneti odkritje: Gospod si izbere hišo grešnika za bivališče. Ne zadostuje napis nad vrati naših cerkva, samostanov in domov: To je Gospodova hiša. Potrebno je, da smo v njih mi, ubogi grešniki, vendar v duhu in širini srca, vedno pripravljeni sprejeti Gospoda v bratih in sestrah. Na poseben način tistih, ki potrebujejo naše pomoči. Evangelij mora postati naš življenjski program.

Gospod hoče resnično stopiti v naša srca in naše domove. Sprejmimo ga z velikim spoštovanjem, z veseljem in brez strahu. Kot težko pričakovane goste. Dragoceni so namreč darovi, ki jih prinaša: resnico, življenje, svetost, milost, pravičnost, mir in ljubezen. V hišo, ki odpre vrata Gospodu, vstopa nebo.

MILAN NEMAC

Veneti - naši davni predniki

Letos na začetku poletja je izšla v Mariboru knjiga s pomenljivim naslovom *Veneti — naši davni predniki*. Avtorji knjige so akademik dr. Matej Bor, prof. Jožko Šavli in g. Ivan Tomažič. Knjigo so predstavili že v več krajih tako v Mariboru, Ljubljani, Tolminu, Kopru in še kje. Povsod je vzbudila veliko zanimanja in številna publika je spremljala predstavitve knjige z radovednostjo in odobravanjem. Knjiga pa še ni bila predstavljena v zamejstvu. Morda zaradi tega ne, ker uvaja nov pogled na izvor Slovencev, kar je v nasprotju z dosedanjim razlago o njihovem začetku, jeziku in narodu. Lani je knjiga izšla v nemščini in avtorji so jo predstavili na Dunaju. Pripravlja se prevod v italijanščino.

Prvi del knjige z naslovom *Po sledih Venetov* je napisal prof. Jožko Šavli. Že

v uvodu postavlja ugotovitev nekaterih zikoslovcev, da so bili Veneti praslavansko ljudstvo, nosilci Kulture žarnih grobišč in žarnodobnega preseljevanja, ki je okoli 1200 pr. Kr. izhajalo iz Srednje Evrope ter zajelo vso evropsko celino.

Iz te ugotovitve avtor navaja v potrditev svoje domneve vrsto imen gora, planin in jezer ter rek, ki še danes pričajo o nekdanjih Venetih. To njihovo nekdanje ozemlje je segalo od Skandinavije preko Srednje Evrope do Jadranskega morja. Ime Veneti ali Slovenci se je ohranilo v različnih oblikah le pri neposrednih njihovih naslednikih, tj. pri zahodnih Slovanih. Avtor posebej obravnava obdobje Kulture žarnih grobišč, Hallstatt-ske kulture in obdobje La Tène. Dokazuje, da izvira narodno ime Slovenci iz Sloveneti-Veneti. Posebej navaja dokaze iz rimskega obdobja in Karantanije ter slovenskega jezika in ljudske kulture. Iz študije izhaja trditev, da je domnevna naselitev »prednikov« Slovencev v Alpe v 6. stoletju neosnovana in nedokazana, oz. naj bi služila zgolj političnim manevrom zgodovine.

Drugi del knjige z naslovom *Venetščina in venetski napisi* je prispeval akademik dr. Matej Bor. Na osnovi slovenskega jezika želi razbrati še ohranjene venetske napise. Teh je okoli 200, ki jih hrani paleovenetski muzej v kraju Este pri Padovi. Veneti naj bi svoje pismenke dobili od Etruščanov. Avtor trdi, da so sledovi venetščine ohranjeni tudi pri nas, npr. napis na bronasti situli, ki so jo našli 1911 pri Skocjanu na Krasu, tj. Skočjanski napis, nadalje napisi iz najdišč pri Mostu na Soči (leta 1850), ki so v Naravozgodovinskem muzeju na Dunaju ter napis na Negovski čeladi. Nadalje imeni Postojna in Tergeste (Trst) ter zagovori popotnikov na skalah v Karnskih Alpah so venetskega izvora. Pravtako napisi ob venetskih cestah, anagrami in napisi na nagrobnikih ter številni iz vsakdanjega življenja naj bi našli pravo razlago s pomočjo slovenščine. Posebej avtor obravnava napis na Vojvodskem prestolu ter istovetnost slovenskih, letonskih in bretonskih besed. Zaključni ugotovitvi, da »ima slovenščina svoje korenine globoko v venetščini, toda v knjižni jezik se je razvila v teku stoletij šele po stikih z drugimi slovanskimi jeziki od severa, vzhoda in juga«.

V tretjem delu Sodbe in komentarji avtor Ivan Tomažič razlaga, »kako neznana je še preteklost Slovencev« in kako bi morali začeti drugače pisati slovensko zgodovino. Z zgodovinskimi citati in navajanjem venetskih besed skuša avtor potrditi domnevo o avtohtonosti zgodovinskih Slovencev. Na koncu podaja kritike in odgovore, ki jih je izvala domneva o venetskem izvoru Slovencev.

Knjiga *Veneti naši davni predniki* je izšla v lepi in bogati opremi. Na ovitku je posnetek situle iz najdišča Vače (6. stol. pr. Kr.). Prav gotovo predstavlja nov doprinos k spoznavanju slovenske zgodovine in povezavi slovenskega jezika z indoevropsko kulturo v osrčju Evrope.

JM

Kdo

„neutemeljeno etiketira“?

Naš list je v svoji prejšnji številki objavil pismo dr. Urbanca, v katerem slednji polemizira z organizatorji Drage in z našim dopisnikom, ki je to prireditve spremljal in o njej objavil zapis v številki z dne 14. septembra 1989. V polemiko z Drago se ne vmešavamo, ker se nas direktno ne tiče. Dr. Urbanec tudi priznava pravico, da se z ocenami našega dopisnika ne strinja in to tudi javno pove. Ni pa dopustno, da besedila, ki mu niso pogodu, svojevoljno prirokuje, zato da z njimi lažje in učinkoviteje obračunava ter poročanje našega lista označuje kot »neutemeljeno etiketiranje«. Zato moramo na tem mestu pojasniti dvoje:

1. Iz prvega odstavka Urbančevega pisma bi zglevalo, kakor da je predlog, naj bi jubilejno Drago praznovali v Ljubljani, prišel izpod peresa našega dopisnika. Resnica je, da je naš sodelavec v sklepu svojega dopisa odločno zavrnil tako možnost.

2. Dr. Urbanec med narekovaji (sic!) navaja našega dopisnika, češ da brez argumentov etiketira: »Ton posega slovenske politične emigracije ji jemlje ugled«. Tako dr. Urbanec. Inkrimirani odstavek se pa v resnici glasi: »V tem — to naj bo mimogrede povedano — se je dr. Rozman (ki je vendarle predstavnik politične emigracije, op. ur.), ki sicer od načelnih stališč ni odstopal, vendarle bistveno ločil od kakega posega, ki s svojim tonom slovenski politični emigraciji jemlje ugled, namesto da bi jo predstavljal, kakor zasluzi«.

Iz tega menda jasno sledi, da je govor o »kakem posegu«, ne pa o celotni politični emigraciji. To oceno je naš dopisnik napisal prav zato, ker mu je ugled slovenske politične emigracije pri srcu in ga boli, če si ljudje o njej ustvarjajo negativno mnenje na podlagi kakega manj posrečenega posega kakega njenega predstavnika.

Kdo torej »neutemeljeno etiketira«?

Uredništvo

Obvestilo Slovincem

Slovenski zdamski rojaki z velikim zanimanjem spremljamo politične premike v matični domovini. V luči teh dogajanj se je letos na študijskih dneh v Dragi-Trst osnoval Iniciativni odbor slovenskega svetovnega kongresa s sedežem v Celovcu. Ta korak nas je opogumil, da smo prišli razmišljati o obliki nadstrankarskega slovenskega narodnega predstavništva, ki naj bi pred svetovno javnostjo predstavljala Slovence. V ta namen smo 22. septembra 1989 ustanovili iniciativni odbor Konferenčne zdamskih Slovincem v Kanadi s sedežem v Torontu.

27. septembra bo v slovenski zgodovini zaznamovan kot odločilni mejnik. Slovenski parlament je v Ljubljani z ogromno večino izglasoval važne ustavne Amandmaje in s tem nakazal svetovni javnosti slovenske zahteve. Izglasovani ustavni amandaji bodo v prihodnosti oblikovali slovensko politično, kulturno, pravno, socialno ter gospodarsko življenje. Prav to nas je nagnilo k odločitvi, da bomo skušali posredovati naša razmišljanja vsem zdamskim, zamejskim ter matičnim Slovincem, naj bodo to posamezniki ali organizacije, novo ali staro naseljenci. Krajevne konference zdamskih Slovincem naj bi omogočile povezovanje Slovincem širom sveta, istočasno pa bo njihova naloga informirati javnost o slovenski problematiki.

»Razmišljanja« o organizaciji in idejni problematiki zamišljenega svetovnega kongresa bomo posredovali slovenski javnosti vseh treh Slovenij v prihodnjih dneh v obliki brošure.

Enotna miselnost in enoten pristop na področju slovenske suverenosti, demokratičnega političnega pluralizma ter svobodnega gospodarstva, bo merilo naše slovenske strpnosti, družbene politične zrelosti, gospodarske dalekovidnosti, predvsem pa merilo naše narodne zavesti, čeprav geografsko oddaljeni ali celo rojeni izven matične Slovenije.

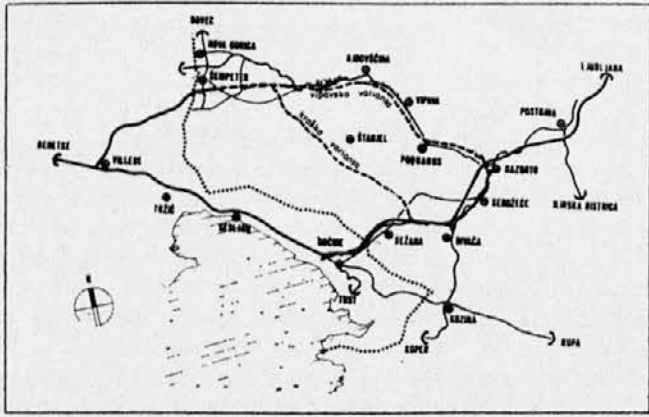
Dolžnost in potreba nas vseh je, da 30 procentov Slovincem, živečih izven meje matične države, prislunke zgodovinskim premikom in enotno pomaga Slovincem doseči narodno osamosvojitve.

»Obvestilo Slovincem« zaključujemo s prijateljskim pozdravom in z željo, da bi tudi v matični domovini zavlada Jelfersonova misel...

Vlada ljudstva... po ljudstvu... za ljudstvo...

V Torontu, 1. oktobra 1989

Iniciativni odbor

Dve novi avtocesti

Avtocesti, ki bosta povezovali Gorico in Trst z Razdrtom-Ljubljano

Od Razdrtega bosta tekli dve novi avtocesti proti Italiji: Razdrto-Sežana-Ronke. Druga pa bo peljala skozi Vipavsko dolino: Razdrto-Vrtojba-Villesse.

Cesta Razdrto-Sežana ne dela preglavic, pač pa ima precej nasprotnikov cesta Razdrto-Vrtojba, in sicer zato, ker ji oporekajo, češ da bo uničenega precej rodovitnega polja po Vipavski dolini in pa da bo ta dolina še bolj onesnažena in tudi, da ni dovolj prometa za avtocesto. Zato naj bi rajši rekonstruirali sedanjo cesto po Vipavski dolini. Vsekakor so za sedaj že začeli graditi odsek Razdrto-Podnanos-Sentvid in pa odsek Vrtojba-Selo.

TRŽAŠKE NOVICE

Posojilnice na nabrežinskem Krasu

Ob 100-letnici začetka združnega kreditnega delovanja v devinsko-nabrežinski občini je tamkajšnja Kmečka in obrtna hranilnica in posojilnica izdala in založila skoraj 250 strani obsegajočo knjigo z naslovom Posojilnice na nabrežinskem Krasu. Delo je napisal Marko Waltritsch, ki se že dolgo vrsto let ukvarja s preučevanjem zgodovinske preteklosti na Primorskem, zlasti denarnih zavodov.

Po uvodni besedi nam avtor poda splošni zgodovinski razvoj zadrug in nastanek posojilništva ter posebej razvoj posojilnic na Slovenskem. V naslednjih poglavjih nas seznanja s stanjem na Krasu v 19. stoletju in z obrati našega stoletja. Posebno poglavje namenja razdeljevanju občinskih zemljišč. Nadaljnja poglavja pa so namenjena posameznim posojilnicam, ki so delovale na nabrežinskem Krasu. To so bile Hranilno in posojilno društvo v Nabrežini (1988-1929), Kmečka hranilnica in posojilnica v Devinu (1908-1929), Ljudska hranilnica in posojilnica v Nabrežini (1914-1929) ter Kmečka hranilnica in posojilnica v Šempolaju (1914-1929).

Te štiri zadružne posojilnice so bile leta 1929 na pritisk fašističnih oblasti združene v skupno posojilnico za nabrežinsko občino. Ta zadružni kreditni zavod je po drugi svetovni vojni zopet prešel v slovenske demokratične roke in dosegel zlasti v osemdesetih letih pomembne uspehe. V knjigi so objavljeni tudi podrobni seznam članstva vseh navedenih posojilnic. Na zadnjih straneh sta še povzetka v italijanščini in angleščini ter navedbe arhivskega gradiva, literature in ilustracij.

Knjige (tiskali so jo v 1000 izvodih) in avtorja so predstavili predzadnjo nedeljo v oktobru na skrbno pripravljeni in lepo obiskani slavnostni prireditvi, ki se je odvijala na igrišču športnega združenja Sokol v Nabrežini z bogatim kulturnim in družabnim sporedom. (mab)

Misijska nedelja v Marijinem domu

Ni še prišlo do uradne zamenjave vodstva, a je novonastopajoči g. Marij Gerdol vseeno pozdravil občinstvo in napovedal program večera. Iz tega smo razumeli, da se vsaka potička ne posreči, kot pravijo tisti, ki se na to spoznajo. To se pravi, da je misijska igrice odpadla iz klasičnih »tehničnih« razlogov. Nadomestili so jo z diapozitivni z romanja po Palestini in iz Lurda. Ker pa je manjkal glavni »akter«, ki naj bi dopolnjeval z razlago predvajanih slik, je seveda nekaj šepalo. Prevrnjeni program pa je s tega vidika dokazal zrelost občinstva in dobro mero misijskega duha. Z določnim optimizmom so, skupno s slabim vremenom, sprejeli tudi take nepredvidene nevesočnosti.

Teža večera se je tako prevesila na izredno bogat srečolov, za kar gre izjemna zasluga celi družini gospe Slamove. Neverjetno, kaj vse je bilo tam razstavljeno! Otroci in z njimi tudi odrasli so se zabavali s preštevanjem dobitkov, nekaterih z nadpovprečno vrednostjo. Ob

koncu pa še postrežba s čudovitim pivom, ki je daleč prekašala najboljše slaščičarne. Kljub vsemu lahko rečemo, da je uspeh večera iskati v njegovem duhovnem dosežku strpnosti, saj smo pri odhajanju olajšano poslušali komentarje: »Vse se spleča za misijonarje!«

F.V.

Odprtje novega sedeža HPO

Hranilnica in posojilnica na Opčinah je v zadnjem desetletju zelo povečala svoje poslovanje in se zato znašla v veliki prostorski stiski. Upravni svet je dolgo iskal primerno rešitev. Končno mu je pred nekaj leti uspelo kupiti stavbo in veliko zemljišče v samem središču Opčin. Tam so sedaj zgradili še novo stavbo, ki ustreza vsem zahtevam in potrebam sodobnega bančnega poslovanja.

V nedeljo je bilo slovesno odprtje novega sedeža. Udeležili so se ga predstavniki oblasti, med katerimi naj omenimo deželnega odbornika za finance Rinaldija in odbornika tržaške občine Berceta. Nadalje je bil prisoten sam predsednik Vsedržavne zveze kmečkih in obrtnih posojilnic Dalle Fabbrie, predsednik deželne zveze Marangon in predstavnik bančnih zavodov z ravnateljem tržaškega sedeža Banca d'Italia Leonbrunom na čelu, pa še predstavniki iz Slovenije in Koroške ter seveda številni člani in klienti.

Slovesnost odprtja je začel predsednik Upravnega sveta HPO Pavel Milič. Sledili so še številni pozdravni nagovori. Nove prostore je blagoslovil domači župnik Viljem Jerjal, prebrali pa so tudi priložnostne besede tržaškega škofa Bellomija, saj se odprtja ni mogel osebno udeležiti, ker je bil nujno zadržan v Ljubljani.

Po prezezanju traku je ob vstopu v novo poslopje goste s pesmijo pozdravil Tržaški oktet. Po ogledu prostorov so se številni gostje in člani zadržali v prijetnem pomenku. Ves spored je napovedoval Livij Valenčič. Za praznično vzdušje pa je poskrbel trebenska godba.

Ob odprtju je HPO izdala priložnostno knjigo z bogato vsebino.

Modestov dom - Celovec

Dne 25. oktobra, na predvečer državnega praznika (dan zastave), sta Narodni svet koroških Slovencev in državnozbornski poslanec Karel Smolle pripravila zanimivo srečanje. Vse, kar je pomembnega v deželni vladi, Cerkvi in raznih slovenskih ustanovah ter društvih, se je zbralo v Modestovem domu. Le-tam je Karel Smolle v svojem nagovoru med drugim poudaril, da je državni praznik tudi praznik za slovensko govoreče prebivalstvo, saj so tudi oni prišli iz Avstriji in se zavedajo dolžnosti do nje. Seveda pa ima tudi država dolžnosti do manjšine in le v dialogu med obema se bo našla rešitev in pravo sožitje. Prireditelj je obogatil oktet »Suha«, nato pa so bili vsi povabljeni k zakuski in pogovoru v obednico. Tja sta ob pol osmih prišla tudi deželni glavar dr. Haider in mestni župan Guggenberger, medtem ko je namestnik deželne glavarja dr. Ambrozy že prej bil med častnimi gosti.

ALOJZIJ TURK

Kosovo in Makedonija deželi tragedij

(9)

Ko sem mu ponudil roko v zagotovilo, da ne bom niti njemu niti komu drugemu kaj žalega storil in da mi katoličani nikogar ne želimo na silo kršćevati, ker bi bilo to po naših zakonih neveljavno, da pa želimo, da bi vsi ljudje živeli v medsebojnem spoštovanju in prijateljstvu, kot bratje, je končno prišel k sebi in doumel pojasnilo. Z globokimi pokloni se je začel zahvaljevati in mi hitel poljubljati desnico. Čez nekaj časa me je vprašal, kako more mestni človek, in to oblastnik, celo narodni poslanec, širiti take laži. Pojasnil sem mu, da to prihaja od umazane špekulacije, zasejati med ljudi nezaupanje in prepire, samo da bi koristilo politiki.

Z veseljem in hvaležnostjo me je spremljal do orožniške postaje in stanovanja srečne družine z novorojenčkom, ponosno poudarjajoč, da me je srečno pripeljal in da ne sprejme nobene nagrade za izgubljeni delovni dan, ker da je dovolj nagrajen s tem, kar je zvedel od mene.

KATOLIŠKA CERKEV V SRBIJI V ZADNJIH DESETLETJIH

Moje delovanje v Srbiji in Makedoniji obsega tri različna obdobja: prvo do za-

Minuli petek pa so v isti dvorani dijaki in dijakinje obeh Mohorjevih domov in Provincialne hiše pripravili že tradicionalno misijonsko tombolo. Čisti dobiček so namenili za vzdrževanje dveh misijonskih bogoslovcev. Prodanih (po 1000 lir) je bilo čez 5.500 srečk pripravljenih pa je bilo okrog 300 nagrad (tudi potovanja, video kompjuterški računalnik itd.), prvo nagrado — motorno kolo — pa je dobil dijak Mladinskega doma. Med pisano družino je bil tudi nekdanji ravnatelj Modestovega doma in sedanjí salezijanski inšpektor g. Stanko Hočevnar, ki je na začetku povedal duhovno misel.

■

Slovenska zamejska skavtska organizacija SZSO sporoča, da bo v nedeljo, 5. novembra, ob 18. uri v Marijinem domu v ul. Risorta 3, Trst prireditelj diapozitivov o slovenski planinski tranzverzali, ki sta jo letos prehodila Mitja Ozbič in Martin Sosič ob priložnosti podviga Transkavi '89.

»Planinska roža« na odru KD

Po obsežnih in dragih obnovitvenih delih v preteklem poletju je dvorana Katoliškega doma za nedeljo, 29. oktobra, bila narejena in je lahko nastopila v njej »Planinska roža« v vsej svoji polnosti in razsežnosti. Prav gotovo je šlo za najbolj zahtevno in množično predstavo v KD v vseh njegovih več kot 25 letih. Iz priložnega gledališkega lista smo zvedeli, da nastopa do 90 oseb v raznih vlogah. O opereti sami bomo poročali prihodnjč, danes samo nekaj o premieri preteklo nedeljo.

Namenjena je bila predvsem gostom in povablencem. Zato je bilo število vstopnic na razpolago drugim kaj kmalu razprodano. Verjetno bo tudi s ponovitvijo v nedeljo, 5. novembra, podobno. Saj »Planinska roža« zares zasluži ne eno, temveč čim več ponovitev. Pri tem je treba upoštevati, da ima sedaj dvorana omejeno število sedežev in je brez stojišč.

Opereta ima tri dejanja in traja skoro tri ure s kratkim premorom. V njej je vse pristno domače, slovensko, le filmska producentka naj bi prihajala iz Amerike. Poleg tega velja omeniti, da so vsi nastopajoči bili z Goriške. ZSKP, ki je hotela z nedeljsko predstavo posebno slovesno obhajati svojo 30-letnico, je zbrala iz vseh naših vasi ter iz mesta igralce in igralke, vse člane mešanega zbora ter članice baleta; in skoro vsi še mladi. Skupina orkestra je bila narodno mešana, ker v njej igrajo prijatelji dirigenta Hilarija Lavrenčiča.

Predstava je potekla brezhibno, čeprav so se še prejšnji večer bali, kako z nastopom glavnega igralca Boža Tabaja. Toda opogumil se je in tudi on mojstrsko odigral svojo vlogo.

Naj za zaključek povemo, da je bil gost večera tudi komponist operete Radovan Gobec. Njega smo bili gotovo vsi najbolj veseli in upamo, da je bil tudi on zadovoljen z nedeljsko predstavo. Izvajali so jo ljubitelji, toda mojstrsko.

Orglarska šola v Novi Gorici

Orglarska šola v Novi Gorici pri cerkvi Kristusa Odrešenika je dobro obiskana. V preteklem šolskem letu je šolo obiskovalo 38 gojencev; v 1. letniku 11, v 2. letniku 10 in v četrtem letniku 12. V pripravnici je bilo 10 gojencev.

četka II. svetovne vojne, drugo med okupacijo in vojno, tretje pa po vojni. Za temeljito analizo bi rabili obširno študijo oz. razpravo, a zanjo še ni pravih pogojev. Omenil bom samo nekaj značilnosti.

Obdobje do razpada Jugoslavije 1941. leta je čas prihoda velikega števila katoličanov iz čisto katoliških krajev v južne kraje, kjer ni bilo ne cerkva ne duhovnikov. Le malo jih je prišlo prostovoljno in z željo po zaslužku. To so bili v glavnem rudarji in tovarniški delavci, nekaj zasebnih obrtnikov. Največ pa jih je prišlo po službeni dolžnosti in kazensko, ker pri vladajočih niso bili dobro zapisani.

Ti priseljenci, h katerim moramo prišteti tudi »koloniste«, so psihično trpeli, saj so se znašli v neznanem okolju in v težkih zdravstvenih razmerah, pogosto pa so bili kot nezaželeni tudi šikanirani. Edina tolažba jim je bila skrb katoliške Cerkve, konkretno katoliških duhovnikov, ki so delali v razmerah zelo podobnih onim v misijonskih deželah; razlika je bila le v tem, da so morali tu cerkveni krogi poskrbeti za »svoje«, medtem ko so v misijonih šele pridobivali nove člane in ver-

Z GORIŠKEGA

Pevski zbor iz Gradca na obisku v Števerjanu

V nedeljo, 29. oktobra, smo doživeli v našem farnem občestvu lep praznik. Pri maši ob 10. uri je bil naš gost mešani cerkveni pevski zbor mestne župnije presv. Rešnje Krvi iz Gradca. Po svojem župniku, ki je že več let prijatelj našega dušnega pastirja, so zaprosili, da bi se na letošnjem izletu ustavili v Števerjanu in peli pri naši nedeljski maši.

Pevcev je bilo 45, z njimi so bili pevovalja, organist in še nekaj drugih spremljevalcev iz farnega občestva. Zapeli so nam latinsko mašo »Missa in honorem sancti Josephi« za štiriglasni mešani zbor z orglami. Njen skladatelj je moderni, šele pred nekaj leti umrl holandski organist Flor Peeters. Zboru se pozna, da ima sposobnega pevovalja in dolgoletno pevsko tradicijo. Priredil je tudi že več uspešnih koncertov v domovini in izven nje. Poleg maše so nam zapeli še nekaj drugih skladb. Med drugimi so posebno lepo zapeli stopniški spev »Locus iste« (Strašen je ta kraj) Antona Brucknerja ter pesem Johanna Pachelbela »Singet dem Herrn Liede« (Pojte Gospodu novo pesem). Na koncu maše so gostje skupaj z našim zborom in vsemi zbranimi verniki zapeli zahvalno pesem vsak v svojem jeziku, v zahvalo za to »čudovito srečanje«, kot sta rekla mlada napovedovalca. Končno so naši pevci zapeli še priljubljeno »Marija, skoz' življenje«, ki je bila gostom zelo všeč. Bogoslužje je bilo deloma dvojezično in je poteklo lepo ubrano v veliko zadovoljstvo vseh navzočih.

Farno občestvo je skupaj z društvom »F.B. Sedej« pripravilo gostom kosilo, ti pa so se prizadevnim kuharicam, kuharju in številnim mladim, ki so jim stregli pri mizi, oddolžili s spominskimi darovi. Ob slovesu so nas povabili, da jim vrnemo obisk v Gradcu, kar smo jim z veseljem obljubili.

Zal vreme srečanju ni bilo preveč naklonjeno: v soboto megla, v nedeljo pa dež je preprečil, da bi gostje uživali lepoto naše briške pokrajine. Na poti domov so se v nedeljo popoldne oglasili tudi pri bratih Humar, kjer so si z zanimanjem ogledali klet, pokušili letošnji mošt ter vzeli s seboj nekaj steklenic lanskega pridelka.

Prepričani smo, da bo tudi ta obisk in petje pripomoglo k zblizanju in sodelovanju naših cerkvenih zborov in župnijskih občestev. Upamo, da smo s tem položili vsaj majhen kamen pri gradnji nove, krščanske Evrope od Atlantika do Uralov, in pripomogli k sporazumevanju med narodi in miru v svetu.

Še ena žena nas je zapustila

Po krajši bolezni nas je dne 22. oktobra zapustila Marija Krpan. Goričani smo jo poznali, ker je po smrti brata Ivana vodila trgovino s čevlji Alpina na Korzu. A že prej je bila zaposlena v trgovini. Doma iz Mirna se je po razmejivni ustavila v Gorici in živela skupno z bratom in sestrami. V družini je bilo sedem otrok, sedaj sta še dva živa. Pogrebna maša je bila pri Sv. Ivanu in so se rojaki v obilnem številu poslovlili od nje.

Naj počiva v Bogu. Bratu in sestri ter sorodnikom naše krščansko sožalje.

ne poskušali seznaniti s katoliško Cerkvijo. V tem nekatoliškem okolju so »naši« pogosto čutili pritiske, naj se odrečejo svoji veri in narodnosti. Edina tolažba in moralna pomoč jim je bil katoliški duhovnik, ki se seveda ni smel omejiti le na pripadnike enega naroda. Moral je delovati tudi kulturno, osveščati narodnostno in seveda največ versko. Ni dvoma, da smo na tem področju slovenski duhovniki imeli prednost pred drugimi. Dejansko se v tej diaspori delovalo največ slovenskih duhovnikov. Jaz sem se moral ukvarjati z najrazličnejšimi problemi in tako sem se pogosto izpostavljaval in tvegal življenje.

MED VOJNO

Ob razpadu Jugoslavije so ti priseljeni verniki, za katere smo zidali cerkve in kapele, morali zapustiti »novo domovino« in si sami iskati novo bivališče. Za ogromna prostranstva Makedonije in Sandžaka izven večjih mest zdaj ni več potrebe za pastorcijo, zato so tudi obveznosti tamkajšnje škofije manjše.

Bilo je pretresljivo gledati, kaj so počeli Bolgari pri iseljevanju: na vse moč goče načine so šikanirali ljudi in jim na-

Knjižna zbirka za leto 1990 GORIŠKE MOHORJEVE DRUŽBE

1. KOLEDAR 1990
2. PE-FAU - Spomini (Drugi del) - Miloš Vauhnik
3. OB KRESU ŽIVLJENJA - Zora Tavčar
4. PRIMORSKI SLOVENSKI BIOGRAFSKI LEKSIKON - 15. snopč

Claudelov verski misterij Marijino oznanjenje bodo predvajali v Kulturnem domu v Trstu v petek, 10., v soboto, 11. in v nedeljo 12. novembra. V ponedeljek 13. ter v torek 14. novembra bodo egro ponovili v Gorici. Igra Mestno gledališče ljubljansko.

Šport

Dober začetek za Olympio

Proti novincu v ligi Mariano je Olympia zmagala s čistim 3:0 v uvodni tekmi letošnjega prvenstva C2 lige. Dober nastop naših je tembolj važen, če pomislimo, da so igrali v gosteh in to v ozki in slabo razsvetljeni telovadnici, to se pravi v pogojih, ki ponavadi močno pomagajo domači ekipi, ki je igrišča vajena.

Rezultati posameznih setov (15:12, 15:13) pričajo, da tekma ni bila lahka in da so se morali »plavci« pošteno potruditi, da so strli odpor dinamičnih domačinov. Slednji so namreč v dveh sezonah kar dvakrat napredovali (iz I. divizije in z D lige) in so torej v tem stilu namerali tudi nadaljevati.

V posameznih setih so vedno vodili, vendar jim je proti koncu vsakega niza zmanjkovalo moči in so preveč grešili, naši pa so njihove napake spretno izkoristili. Nekaj podobnega se je v lanskem prvenstvu dogajalo našim, ko so v višji ligi proti objektivno boljšim nasprotnikom dobro igrali, vendar so jih slednji z mirno igro dohitevali prav v trenutkih, ko bi bilo treba zaključiti.

Pri Olympi je slabo deloval blok, če je bil dober sprejem je bila slaba podaja in obratno, v polju so naši polovili vse premalo nasprotnikovih žog, vendar so »plavci« tudi tokrat pokazali, da znajo zaigrati in da je bil rezultat vedno v njihovih rokah.

Tudi sodnik je bil do naših dobro razpoložen in videlo se je, da jih smatra za favorite.

Terpin S. in Sfiligoy sta tudi tokrat solidno vodila napade, čeprav sta manj blestela kot v prejšnji tekmi, podajalca Terpin A. in Cotič I. sta se menjavala v režiji in se medsebojno dopolnjevala, Luka je bil slabši v napadu in boljši v sprejemu, Spacapan pa ravno nasprotno, Dornik je bil mestoma prepočasen v bloku, vendar se je poboljšal v obrambi, Černic pa je dobro zaigral, ko ga je trener uporabil. Vogrič ni vstopil.

Prihodnja tekma bo v domači telovadnici v soboto, 4. novembra, ob 20.30.

Velasco

V nedeljo, 12. novembra, bo gostoval pri nas mladinski ansambel

SHALOM iz Ptuja

Sodeloval bo pri župnijski maši ob 12. uri pri Sv. Ivanu, popoldne pa bo priredil koncert v okviru misijonske prireditve

silno odvezemali vrednejše stvari. Na nekaterih postajah so jih pustili po več dni čakati na prevoz. V vagonih, namenjene hrvaškim izseljencem, se mi je posrečilo strpati po nekaj srbskih družin, ki so tako rešile več prtljage in hitreje odpotovale, ker so Bolgari za Hrvate priznali poseben, milejši način iseljevanja.

Med okupacijo so se k nam zatekali vsi, ki se jim ni uspelo izseliti v prvih tednih, ko je bilo nekaj manj formalnosti za dovoljenje za odhod. Niso prihajali samo katoličani, ampak tudi pripadniki drugih ver in raznih narodnosti. Ob velikem tveganju nam je uspelo rešiti nekaj judovskih družin. V naše sirotišče v Škopju smo med katoliške otroke sprejeli tudi nekaj judovskih in tako so srečno dočakali osvoboditev. Več poljskih mobilizirancev pri organizaciji Todt sem z orožjem poslal v hribe. Zato so mi seveda vsi po vrsti obljubljali, da bom po osvoboditvi dobil priznanje in nagrade. In zares sem jih dobil obilno mero: sirotišče je bilo konfiscirano z otroki vred in celo liturgični inventar sirotišniške kapelice je odšel v narodno gledališče. Jaz pa sem dobil tri leta »počitnice«.

(Dalje)

GORIŠKE NOVICE

Sporod od 29. oktobra do 4. novembra 1989

Nedelja 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 10.00 Mladinski oder: »Lučka na daljnem severu«. (1. del). 10.30 Country glasba. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Ko zgodovina zazveni. 14.10 »Rosa L.« — kronika o neki revolucionarki. (1. del). 14.40 V studiu z vami: Sergej Verč. (1. del). 15.30 Sport in glasba. 17.00 V studiu z vami. (2. del).

Ponedeljek 7.20 Dobro jutro po naše. 8.10 Iz četrtkovih srečanj: In exilium. Kronika dekana V. Kosa. 9.30 Slovenska lahka glasba. 11.30 Slovenski kantavtorji. 12.00 Pandorina skrinjica. 12.40 Z lanske Cecilijanke: mešani zbor Rupa-Peč. 14.10 Otroški kotiček: »Mojster, nikar!« 14.30 Gospodarska problematika. 15.10 Ekologija — danes za boljši jutri. 16.00 Mi in glasba. 17.10 Bralni roman. S. Finžgar »Pod svobodnim soncem«. 26. nad. 17.25 »Mladi val«.

Torek 8.10 Stari časi družabnosti. 9.10 Ljudski motivi. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Italijanski kantavtorji. 12.00 Z gibanjem v zdravje. 12.40 Z lanske Cecilijanke: moški zbor Novi sv. Anton iz Trsta. 14.10 Aktualnosti. 16.00 Mi in glasba. 17.10 Bralni roman: F. S. Finžgar »Pod svobodnim soncem«. 27. nad. 17.25 »Mladi val«.

Sreda 8.30 Ko zgodovina zazveni. 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 10.00 Mladinski oder: »Smeh in solze«. 10.40 Koncert v cerkvi sv. Mohorja in Fortunata v Rojanu. 12.40 Z lanske Cecilijanke: mešani zbor Hrast iz Doberdoba. 14.10 Otroški kotiček: »Kaj je v ribičevi mreži?« 14.30 Na goriškem valu. 16.00 Mi in glasba. 17.10 Bralni roman. F. S. Finžgar: »Pod svobodnim soncem«. 28. nad. 17.25 Novembrski večer.

Četrtek 8.10 Pot v svet. 9.00 Črnske duhovne pesmi. 9.30 Zvočne kulise. 10.10 Kon-

certni in operni spored. 11.30 Protestne pesmi. 12.00 Po sledovih Inkov. 12.40 Madrigali in moteti Jacoba Gallusa. Slovenski madrigalisti. 15.10 Četrtekova srečanja: Jugoslavija 1918-1941. 16.00 Mi in glasba. 17.10 Bralni roman. F. S. Finžgar »Pod svobodnim soncem«. 29. nad. 17.25 Novembrski večer.

Petek 8.30 Ekologija. 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 10.00 Mladinski oder: »V mestu pa ptičice ne pojo«. 10.30 Koncert v Marijinem svetišču na Vejni. 12.40 Naši zbori: moški zbor Vasilij Mirk s Proseka in Kontovela. 14.10 Otroški kotiček: »Črno na belem«. 14.30 Od Milj do Devina. 15.10 Kulturni dogodki. 16.00 Mi in glasba. 17.10 Bralni roman. F. S. Finžgar: »Pod svobodnim soncem«. 30. nad. 17.25 Novembrski večer.

Sobota 9.30 Valčki in polke. 10.10 Koncert v Cankarjevem domu v Ljubljani. Zbori Lojze Bratuž in Mirko Filej. 11.30 Črnske duhovne pesmi. 12.00 Življenje onkraj življenja. 12.40 Naši zbori: moški zbor Vasilij Mirk s Proseka in Kontovela. 14.10 »Tam za goro...« Oddaja iz Benečije, Režije in Kanalske doline. 17.10 Sobotno popoldne. (2. del). 18.00 »Rosa L.« - kronika o neki revolucionarki. (2. del).

Za misijon p. Kosa: N. N. (po M. P. S.) 20.000; druž. Sosič T. in P. za gobavce 150.000; N. N. 30.000 lir.

OBVESTILA

Seja ZSKP bo v ponedeljek, 6. novembra ob 20.30.

Apostolstvo sv. bratov Cirila in Metoda iz Trsta obvešča svoje člane in prijatelje, da bo mesečna maša za edinost v ponedeljek, 6. novembra, ob 17. uri v Marijinem domu v ul. Risorta 3. Darovala se bo za pokojne člane in dobrotnike. Po sv. maši si bomo ogledali razne zanimive diapozitive.

KATOLIŠKI GLAS

tednik - uredništvo in uprava: Riva Piazzutta, 18 - 34170 Gorica - Tel. 0481/533177 - telefax 533177 - poštni tek. račun: 11234499 poduredništvo: Vicolo delle Rose, 7 - 34135 Trst - Tel. 040/414646

Registriran na goriškem sodišču pod št. 5 dne 28.01.1949

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik Poštn. plačana v gotovini - skupina 11/70% Dovoljenje pokr. poštne uprave iz Gorice Izdaja: KTD Katoliško tiskovno društvo (Società Tipografica Cattolica srl - Riva Piazzutta, 18 - Gorizia - P.I. 00054100318)

Tiska: Tiskarna Budin v Gorici

Cena posamezne številke: 1000 lir

Letna naročnina: Italija 40.000 lir inozemstvo 55.000 lir zračna pošta 85.000 lir

Oglosi: za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglosi in osmrtnice 500 lir, k temu dodati 19 % IVA

ZAHVALA

Zahvaljujemo se vsem, ki so z nami sočustvovali ob težki izgubi naše predrage

Marije Krpan

Posebna zahvala msgr. Fr. Močniku za pogrebno sv. mašo in tolažljive besede, g. župniku Zbogarju, pevskemu zboru Sv. Ivana in vsem, ki so se udeležili pogreba.

Gorica, 24. oktobra 1989

Družine Krpan

Slovo na županstvu v Nabrežini

Župan devinsko-nabrežinske občine Bojan Brezigar je v petek, 20. oktobra, sprejel na županstvu msgr. Ivana Kretiča, dolgoletnega župnika v Devinu, ki je odšel v pokoj. Ob tej priložnosti se mu je zahvalil za dolgoletno dušnopastirsko delo v devinsko-nabrežinski občini ter tudi za pomembno narodno-obrambno dejavnost že vse od časa fašizma, ko je moral v konfinacijo v kraj Lauria (Potenza) in nato Farnese zaradi poučevanja slovenskega jezika in petja. Ob tej priložnosti mu je župan Brezigar izročil spominsko plaketo.

Msgr. Ivan Kretič se je rodil 7. julija 1911 v Tevčah, župnija Planina. Prve tri razrede osnovne šole je obiskoval v domači vasi, ostala dva razreda pa pri salezijancih na Rakovniku (Ljubljana). Prvih šest razredov klasične gimnazije je obiskoval v Šentvidu nad Ljubljano, zadnja dva pa v Kopru. Bogoslovje je opravil v Gorici, 6. aprila 1935 pa je bil posvečen v mašnika. Najprej je bil vikar v goriški stolnici, od leta 1935 do leta 1938 pa kaplan v Cerknem. Leta 1938 je šel v Kojško v Brdih, ki je bilo takrat središče fašističnih oblasti. Ker je še naprej učil verouk in petje, so se začele pritožbe na kvesturo in zasliševanja. Po štirinajstem zasliševanju so mu prisodili dve leti konfinacije. Po sedmih mesecih konfinacije je bil predčasno osvobojen. Tedanji nadškof msgr. Margotti ga je nato poslal v Cepovan. Tu je ostal ves čas in si nabral veliko spominov na tiste hude čase. Od leta 1945 do leta 1947 je bil vodja goriškega Alojzijevega in pomagal pri njegovi obnovitvi. Poleti 1947 je odšel za župnika v Solkanu. Ko so od tam pregnali škofijskega administratorja msgr. Fr. Močnika, se je moral umakniti tudi župnik Kretič. Tedaj je g. nadškof poslal g. Kretiča v Doberdob. Pod novim župnikom je v vasi začel novo versko in prosvetno življenje. Leta 1955 se je preselil v Devin, kjer je nadaljeval dušno pastirstvo in delo na prosvetnem področju. Leta 1960 je bil imenovana za dekana, leta 1970 pa ga je papež imenoval za svojega častnega kaplana.

Sovodnje

Občinska seja. V torek, 17. oktobra, je bila v Sovodnjah občinska seja, na kateri so obravnavali redne in izredne upravne zadeve. Med upravnimi zadevami je šlo za občinskega šoferja, ki je umrl kmalu po prevzemu službe. Na njegovo mesto so že dobili drugo osebo. Začasno so ukinili prevoz otrok z Vrha v otroški vrtec v Sovodnjah in sicer zato, ker občinsko vozilo ne odgovarja sedanjim varnostnim predpisom. Zadevo bodo čimprej uredili.

Dva zemljemerca Vincenza Mirando ter Ivota Rojca je občinski svet poveril, da

poskrbita za vpis v stavbni kataster vseh občinskih poslopij. Odločili so tudi, da občina kupi motorno kolo za svoje potrebe.

Izredna točka v razpravi je bilo vprašanje župnišča. Nadškofija je namreč imenovala župnega upravitelja, toda izkazalo se je, da je župnišče potrebno temeljitih popravil. Dokler te ne bodo napravljene, se župnik ne more za stalno naseliti v župnišču. Župnišče je pa občinska last, vendar določeno za bivališče župnika. Tako stoji zapisano v ustanovni listini župnije. Nekoč je namreč moralo vaško občestvo zagotoviti župniku stalno bivališče (župnišče) in pa vzdrževanje (bera), sicer niso dobili stalnega župnega pastirja, zanje je skrbel le kaplan. Obnova župnišča bo draga zadeva, občina pa denarja nima. Nadškofija se je ponudila, da obnovi župnišče na svoje stroške, če župnišče izroči škofiji v last. To bi se lahko storilo z darovanjsko listino ali s kupnoprodajno pogodbo za simbolično ceno.

Ob tem dejstvu se je razvila živahna razprava. Opozicija je hotela, naj se zadeva reši takoj, večina pa je glasovala, naj se rešitev zadeve prenese na prihodnjo sejo, da se prej vse sovodenjsko občestvo seznaní z dejstvom župnišča. (Mnenja smo, da z obnovo župnišča Sovodenjci ne morejo dolgo odlašati, sicer bodo stroški še večji in g. Markežič bo še dolgo moral živeti zunaj župnije. (Ured.)

Remo Devetak

Srečanje s poslancem Renzullijem

V Gorici se je pretekli teden poslanec PSI Gabriella Renzulli sešel z deželnim predsednikom Slovenske skupnosti Marjanom Terpinom, ki ga je spremljal član deželnega tajništva Karlo Brešan.

V prijateljskem razgovoru sta slovenska predstavnika obrazložila stališča in zahteve SSK ob odprtih vprašanjih slovenske narodne skupnosti v Italiji, posebno ob zadnjih rimskih vesteh, da namreč minister Maccanico pripravlja zakonski predlog za zaščito Slovencev v Italiji, ki pa ni nič drugega kakor rezultat postopnega odstopanja od zahtevane zaščite.

Poslanec Renzulli je izrazil svoje gledanje na to za Slovence važno problematiko, potrdil svojo zavzetost za pozitivno razrešitev teh problemov.

Razprava se je dotaknila še gospodarskih vprašanj goriškega območja v luči na novo odprtih možnosti po vzpostavitvi svobodnega tržnega gospodarstva v osrčju Evrope (Slovenija, Madžarska itd.).

Poslancu Renzulliju so ob tej priložnosti razkazali novo telovadnico in dvorano Katoliškega doma, ki je ravno v končni fazi popravil.

DAROVİ

Za Katol. dom: N. N., Avstrija 2.000 šil.; M. Z. 300.000 lir.

Amalia Ferigo v spomin na drage rajne: za Katoliški dom 50.000, za slov. misijonarje 50.000, za Sv. goro 50.000, za Katoliški glas 50.000 (skupaj 200.000 lir).

Za obnovitev cerkve na Opčinah: Pjerina in Marijo Furlan ob srebrni poroki 50.000; N. N. 500.000; Stefanija Danev v spomin na moža Alojza 100.000; Magda in Karlo Kalc v spomin na Marija Merlino 20.000; Lojzka Fučka v spomin na moža Pepija 100.000 lir.

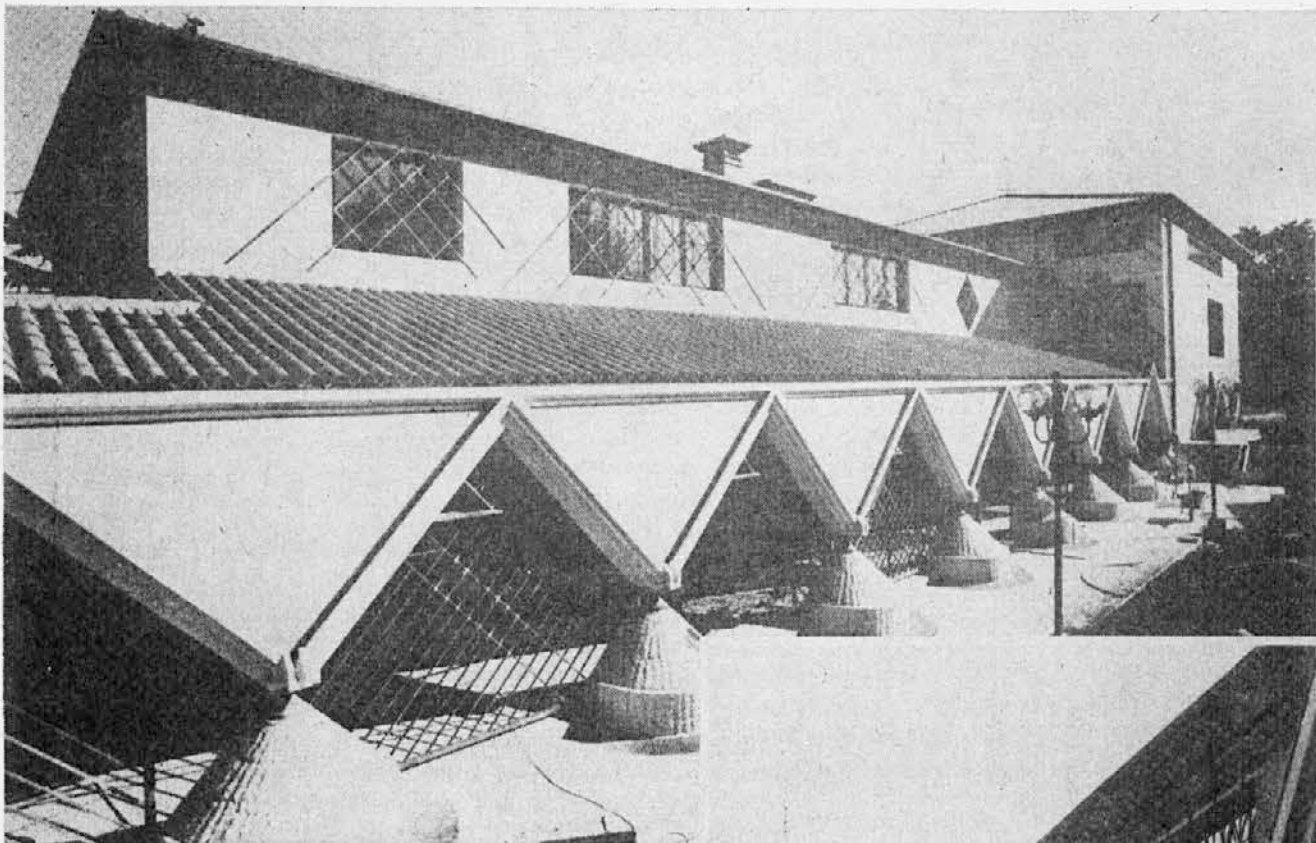
Ob obletnici umrlega Pepija Sirk daruje druž. Heme Sirk: za Katol. glas 25.000, za Zavod sv. Družine 25.000, za Slov. skupnost 25.000, za Katoliški dom 50.000 (skupaj 125.000 lir).

Za slov. misijonarje: J. Č. 50.000 lir.

Vsem podpornikom našega lista Bog povrni, rajni pa daj večni pokoj!

HIRANILNICA IN POSOJILNICA OPČINE - TRST

**danes
v
novem sedežu
Ul. Ricreatorio št. 2**

21491

(foto Krizmančič)

ZVEZA SLOVENSKE KATOLIŠKE PROSVETE - GORICA
SLOVESNA PROSLAVA 30-LETNICE USTANOVITVE

Radovan Gobec

PLANINSKA ROŽA
Opereta v treh dejanjih

Sodelujejo: solisti, igralci, zbor, balet in orkester
Režija: Aleksij Pregarc Dirigent: Hilarij Lavrenčič

KATOLIŠKI DOM V GORICI

Nedelja, 5. novembra, ob 17. uri

Predprodaja vstopnic v Katoliški knjigarni